

[Nedergaard.]

lægge en eneste Sten i Vejen for den nye Kirkeminister, for vi har egentlig Tillid til ham, men det er, fordi vi vilde have disse Spørgsmaal frem i Dagens Lys, og fordi vi gerne vilde have disse Spørgsmaal ordnet, saa at det ikke skulde blive til noget Partispørgsmaal, men at vi i Forening kunde se at faa de Vanskeligheder ryddet af Vejen, som der unægtelig er.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Den ærede Forespørger (Nedergaard) sluttede sin Tale med, at det ikke var hans Agt at lægge en eneste Sten i Vejen for den nye Kirkeminister. Hvis det, der er sket i den sidste halve eller hele Time, skal kaldes at bane Vejen, er det ikke nogen almindelig Maade at bane Veje paa. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa alle de mange Spørgsmaal, der er blevet rejst af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds. Han har i sin Tid stillet i alt 55 Spørgsmaal, tror jeg det er, eller maaske er det kun 54, og af dem har han bragt en hel Del frem i Dag; men det vilde være ganske uoverkommeligt at gaa ind paa alt det, jeg skal nøjes med ganske kort at besvare den Forespørgsel, der foreligger.

Hvad angaar det første Punkt i Forespørgselen, kan jeg ikke anerkende, at den Maade, hvorpaa der i sin Tid er disponeret over de 3½ Mill. Kr. af Stiftsmidlerne, kan karakteriseres som en Overtrædelse af kgl. Anordning af 24. Juni 1914, og jeg ser ikke, jeg har noget at foretage i den Sag.

Hvad angaar det andet Punkt, skal jeg nævne, at den tidligere Kirkeminister fra Landstingets Talerstol den 12. Maj 1934 — Udtalelsen findes i Landstingstidenden Sp. 1384 — udtalte sin Villighed til at deltage i en Drøftelse i Landstingets Finansudvalg vedrørende Kirketiendemidlerne, og mig bekendt har han ikke senere modsat sig at indfri dette Løfte, som nu er to Aar gammelt. Hvad det ærede Medlem ønsker af mig i denne Sag, er mig ganske ufatteligt.

Hvad endelig det tredje Spørgsmaal angaar, skal jeg udtale, at de to Oppositionspartier, Venstre og de Konservative, jo Gang paa Gang kræver Sparsommelighed, og nu kommer det ærede Medlem, som tilhører det ene af disse Partier, og spørger, hvorfor Regeringen er sparsommelig. Efter min Mening burde det ærede Medlem tværtimod anerkende enhver Bestræbelse for at opnaa Besparelser i disse Aar, hvor Landbrugskrise og sociale Foranstaltninger stiller saa stærke Krav til Statskassen, og

det ærede Medlem burde indrømme, at det under disse Aars Vanskeligheder har været nødvendigt at skære ned paa adskillige Bevillinger. Der er ogsaa andre Bevillinger end dem paa det kirkelige Omraade, som i betydelig Grad er blevet begrænset i de senere Aar.

Jeg kan i dette Øjeblik nøjes med denne ganske korte Besvarelse, idet jeg ønsker at tilføje, at jeg ser ikke, at en stor Diskussion om de Ting, der er nævnt her i Dag, tjener noget godt og nyttigt Formaal, jeg ser ikke, at den Folkekirke, som det ærede Medlem i sit borgerlige Liv tilhører, har nogen Fordel af, at man her optager en stor Diskussion om de mange Problemer, han har fremdraget. Jeg kan ikke indse, der er noget Grundlag for at rette Beskyldninger mod den nuværende Regering for at være kirkefjendtlig sindet, for at forsømme Kirken og ikke varetage dens Tarv.

Formanden: Da Forespørgeren mod Sædvane ikke ønsker Ordet nu, skal jeg give Ordet til det ærede 11te Medlem for 2den Kreds.

Dahl: Den ærede Forespørger (Nedergaard) bebrejdede mig, at jeg ikke havde foretaget mig noget for at faa Orden i kirkelige økonomiske Forhold, til Trods for at den ærede Forespørger Gang paa Gang havde henstillet det til mig. Jeg skal med et Par Ord oplyse, hvad jeg har foretaget mig.

Jeg indrømmer — og jeg har vistnok været klar derover lige saa længe som den ærede Forespørger —, at der tiltrænges visse maaske endog ret vidtgaaende Reforme med Hensyn til den kirkelige Økonomi. Allerede for to Aar siden nedsatte jeg som Minister et sagkyndigt Udvalg til at overveje, hvilke Reforme der kunde gennemføres med Hensyn til Bestyrelsen af og Regnskabsaflæggelsen for Stiftsmidlerne. Formand for dette Udvalg var Kirkeministeriets Departementschef, Finansministeriet valgte et Medlem, Finanshovedbogholder Bjarne, ogsaa 4. Hovedrevisorat valgte et Medlem, ligesom Stiftsøvrigheden blev repræsenteret. Dette sagkyndige Udvalg arbejder endnu, vel nok til Dels af Hensyn til, at det kirkelige Udvalg maa beskæftige sig med dette Spørgsmaal, om end ud fra noget andre Synspunkter.

Det ærede Medlem bebrejdede mig — det kommer ogsaa frem i Forespørgselen Punkt 2 under Afsnit I —, at jeg ikke har indfriet mit Tilsagn fra Landstingets